VALTION MAATALOUSKOETOIMINNAN JULKAISUJA N:o 17

KERTOMUS

SIKATALOUSKOEASEMALLA TEHDYISTÄ ERI SIKAKANTOJA VERTAILEVISTA RUOKINTAKOKEISTA v. 1927.

SOLMU PARKKU
SIKATALOUSKOEASEMAN
V. T. JOHTAJA

HELSINKI, 1928
VALTIONEUVOSTON KIRJAPAINO

Kertomus

Sikatalouskoeasemalla tehdyistä eri sikakantoja vertailevista ruokintakokeista v. 1927.

Vuoden 1927 aikana on tuotantotarkkailukokeita jatkettu samaan tapaan kuin edellisenäkin vuotena. Sikatalouskoeasema on vuoden 1927 aikana ollut ensimmäisen koko vuoden käynnissä. Koeaseman johtajan tehtäviä on hoitanut tämän kirjoittaja, joka samalla on ollut Maatalouskoelaitoksen Kotieläinhoito-osaston ylimääräisenä assistenttina. Sikojen hoitajana, jonka tehtäviin kuuluu sikojen hoitotyö, rehujen ja eläinten punnitukset, ruokinta j. n. e., on toiminut sianhoitaja Eero Tammiranta, jolla apunaan on ollut yksi vakinainen apulainen sekä toinen apulainen, joka on avustanut pesuissa y. m. aikaa vaativissa töissä.

Koe-eläimiä on otettu koeasemalle vastaan ympäri vuoden. Jokseenkin aina onkin voitu varata tilaa kaikille ryhmille, joita kokeisiin on tarjottukin. Ainoastaan syksyllä oli koeaseman sikala parin kuukauden aikana niin täynnä ettei kaikkia kokeisiin tarjottuja ryhmiä voitu ottaa vastaan. Tänä vuonna on samaten kuin edellisenäkin koeryhmien lähettäjillä ollut tilaisuus saada 1 emakko takaisin siitokseen, sillä koe-eläimet ovat koko kokeen ajan olleet lähettäjän omia, ja on kustakin ryhmästä kokeen päätyttyä joutunut 3 kpl. Sikatalouskoeasemalle ruokintakustannusten korvaukseksi ja 1 eläin lähettäjälle, jolla on ollut tilaisuus valita haluaako ottaa hänelle tulevan eläimen takaisin siitokseen tai lähettää teurastettavaksi, jossa tapauksessa Suomen Karjakeskuskunta r. l. on tilittänyt suoraan ryhmän lähettäjälle sen hinnan.

Väkirehut on ostettu suurimmaksi osaksi Keskus osuusliike Hankkijalta ja kuorittu maito Voinvienti osuusliike Valiolta. Väkirehut on varastoitu Schidt & Hallbergin myllyllä Tikkurilassa, jossa ne myös on jauhettu ja lähetetty sieltä 500 kg:n erissä Puistolan pysäkille. Kuorittu maito on lähetetty Valiosta junalla suoraan Puistolan pysäkille, jonne se on saapunut joka päivä klo 11 aikaan.

Työn laajuus.

Vuoden alussa oli koeasemalla eri sikakantoja vertailevissa kokeissa yhteensä 20 ryhmää, joissa kaikkiaan 77 eläintä. Vuoden kuluessa on koeasemalle tullut näihin kokeisiin kaikkiaan 28 ryhmää,

joissa on ollut kaikkiaan 112 eläintä. Suurin määrä ryhmiä on tämän vuoden kuluessa tullut Honkolan siansiitoskeskuksesta Urjalassa, josta on tullut 4 ryhmää. Kaksi ryhmää on tullut Mustialan siansiitoskeskuksesta, Pekkalan siansiitoskeskuksesta Ruovedellä ja Saarelan siansiitoskeskuksesta Viipurin pitäjässä. Taulukossa 1 on esitetty kaikki vuoden alussa koeasemalla olleet ryhmät, vuoden kuluessa sinne vastaanotetut ja vuoden kuluessa teurastetut sekä kesken koetta hävitetyt tai kuolleet eläimet. Samoin on taulukossa vuoden lopussa koeasemalla jälellä olevat ryhmät.

Taulukko 1.

Sikakantoja vertaileviin kokeisiin vuoden 1927 aikana otetut ja valmistuneet ryhmät ja eläimet.

Lähettäjä	Jäljellä 31. 12—26		Tullut v. 1927 aikana		Valmistunut v. 1927 aikana		Kuollut tai hävitetty kesken		Jäljellä 31. 12—27.	
	Ryhmiä	Eläimiä	Ryhmiä	Eläimiä	Ryhmiä	Eläimiä	Ryhmiä	Eläimiä	Ryhmiä	Eläimiä
Maatiaisia.										
Aitoniemi	1	4	—	—	1	4	—	—	—	—
Eerola	—	—	1	4	1	4	—	—	—	—
Karhu	—	—	1	4	—	—	—	—	1	4
Kojo	—	—	1	4	1	4	—	—	—	—
Laalahti	4	16	1	4	4	16	—	—	1	4
Latva-Luhtasela	1	3	1	4	1	3	1	1	1	3
Myllykylä	1	4	—	—	1	4	—	—	—	—
Ollikkala	—	—	1	4	—	—	—	—	1	4
Osara	2	8	—	—	2	8	—	—	—	—
Varparanta	—	—	1	4	—	—	—	—	1	4
Yhteensä maatiaisia	9	35	7	28	11	43	1	1	5	19
Yorkshirerotuisia.										
Airaksela	—	—	1	4	1	4	—	—	—	—
Alhainen	—	—	1	4	1	4	—	—	—	—
Elisenvaara	—	—	1	4	1	4	—	—	—	—
Harviala	1	4	1	4	2	8	—	—	—	—
Honkola	1	4	4	16	1	4	—	—	4	16
Koivikko	1	4	—	—	1	4	—	—	—	—
Leikkonen	1	4	1	4	1	4	—	—	1	4
Littoinen	—	—	1	4	1	4	—	—	—	—
Mustiala	1	4	2	8	1	4	—	—	2	8
Orismala	1	4	—	—	1	4	—	—	—	—
Otava	1	4	1	4	1	4	—	—	1	4
Pakurla	—	—	1	4	1	3	—	—	1	1
Pekkala	1	4	2	8	2	8	—	—	1	4
Saarela	3	10	2	8	5	18	—	—	—	—
Simpele	—	—	1	4	—	—	—	—	1	4
Uusikylä	—	—	1	4	1	3	—	—	1	1
Yhteensä yorkshirerotuisia	11	42	20	80	21	80	—	—	12	42
Risteytyksiä.										
Rättö	—	—	1	4	—	—	—	—	1	4
Yht. kaikkiaan	20	77	28	112	32	123	1	1	18	65

Vuoden kuluessa on valmistunut ja teurastettu kaikkiaan 32 ryhmää, joissa yhteensä 123 eläintä. Valmistuneista ryhmistä on 11 maatiaisrotuisia käsittäen 43 eläintä ja 23 yorkshirerotuisia käsittäen 80 eläintä.

Kuollut on vuoden aikana vain 1 koe-eläin ja todettiin siitä tarkastuksessa Valtion Eläinlääkintälaboratoriossa, että kuoleman oli aiheuttanut vatsa- ja suolitulehdus.

Vuoden viimeisenä päivänä oli koeasemalla jäljellä yhteensä 18 ryhmää ja yhteensä 65 eläintä. Maatiaisryhmiä oli vuoden lopussa jäljellä 5 kpl. ja yorkshireryhmiä 12 kpl., joissa 42 eläintä. Risteytysryhmiä oli vuoden lopussa jäljellä 1 neljän eläimen ryhmä.

Koe-eläinten ruokinta ja hoito.

Kokeiden järjestely on ollut samanlaista kuin edellisenäkin vuotena. Kussakin ryhmässä on ollut 4 eläintä; 2 emakkoa ja 2 leikkoa, mutta kuten taulukosta 5 näkyy on tästä säännöstä useita poikkeuksia, niinpä on kadessa ryhmässä ollut pelkkiä leikkoja ja 3:ssa ryhmässä 3 leikkoa. Yhdessä ryhmässä on kaikki neljä ja 2:ssa ryhmässä 3 eläintä emakkoja ja 1 ainoa leikko. Ainoastaan 20 ryhmää kaikista vuoden aikana valmistuneista 30 ryhmästä on ollut sellaisia, joissa on ollut 2 leikkoa ja 2 emakkoa.

Ruokinta on ollut aivan sama kuin edellisenäkin vuotena ja on siinä käytetty seuraavaa suunnitelmaa.

Taulukko 2.

Luokka	Eläinten paino	Eläintä kohti päivässä				
		Kuorittua maitoa	Ohra-jauhoja	Kaura-jauhoja	Maissi-jauhoja	R. y.
I	15—20	3.0	0.125	0.125	0.08	0.8
II	20—25	3.2	0.19	0.19	0.13	1.0
III	25—30	3.4	0.26	0.26	0.17	1.2
IV	30—35	3.5	0.275	0.275	0.275	1.4
V	35—40	3.5	0.35	0.35	0.35	1.6
VI	40—45	3.5	0.425	0.425	0.425	1.8
VII	45—50	3.5	0.50	0.50	0.50	2.0
VIII	50—60	3.5	0.50	0.50	0.75	2.2
IX	60—70	3.5	0.50	0.50	1.00	2.5
X	70—80	3.5	0.60	0.60	1.15	2.8
XI	80—90	3.5	0.65	0.65	1.30	3.1
XII	90—100	3.5	0.70	0.70	1.50	3.4

Tämän suunnitelman mukaan on eri rehuaineita käytetty rehuyksiköissä laskien seuraavassa suhteessa:

Kuorittua maitoa	21.1 %
Maissijauhoja	36.7 »
Ohrajauhoja	21.2 »
Kaurajauhoja	17.0 »

Ruokinnan taloudellinen tulos.

Eläintä kohti tulivat koe-eläimet saamaan keskim. koko kokeen aikana:

Kuorittua maitoa 415 kg à —: 30	124: 50
Maissijauhoja 96 kg à 1: 90	182: 40
Ohrajauhoja 58.5 kg à 2: 20	128: 70
Kaurajauhoja 58.5 kg à 1: 80	105: 30
Yhteensä	540: 90

Kun koe-eläinten paino on kokeen alussa ollut keskimäärin 19.5 kg ja kokeen lopussa 96.7 kg niin painolisäys on siis keskimäärin ollut 77.2 kg elopainoa. Teurastustappio on ollut keskimäärin 23.1 %, joten teuraspainon painolisäys on ollut $\frac{76.9 \times 77.2}{100} = 59.4$ kg, ja kun Suomen Karjakeskuskunta on keskimäärin maksanut teuraspainokilolta 12: — markkaa saadaan kokeen aikana saavutetun lisäkasvun arvoksi $59.4 \times 12.0 = 712: 80$ mk.

Ruokintakustannukset yhtä teuraspainokiloa kohti ovat $\frac{540.9}{59.4}$ = 9: 11 mk. ja jos oletetaan että ruokintakustannukset ovat kaikista kustannuksista 75 %, niin saadaan 1 teuraskilon tuotantokustannuksiksi $\frac{100 \times 9.11}{75} = 12: 15$ mk. Tällainen yksinomainen väkirehuruokinta on siis vuoden 1927 aikana juuri kannattavaisuuden rajalla.

Sikatalouskoeasemalle on tämän ruokinnan tulos edellyttämällä, että ryhmän lähettäjälle tuleva eläin on ryhmän keskitasoa, seuraava:

Tulos 3 eläimen myynnistä 712.80×3	= 2 138: 40
Ruokintakustannukset 4×540.9	= 2 163: 60
Ruokintatappio	25: 20

Kokeissa käytettyjen rehujen laatu käy selville Maatalouskoelaitoksen Kotieläinhoito-osastolla tehdyistä analyyseistä.

Taulukko 3.

Eri sikakantoja vertailevissa kokeissa käytettyjen rehuaineiden analyysit v. 1927.

Päivä	Rehuaine	Vettä %	Tuhkaa %	Orgaanista ainetta %	Raaka-proteiinia %	Puhdas-proteiinia %	Sulavaa valkuaista %	Raaka-rasvaa %	Kasvisyytä %	Typettömiä uuteaineita %
1. 1—27	Kaurajauhot	19.00	3.18	77.82	10.04	9.66	7.65	4.80	9.31	53.67
15. 4—27	»	16.95	3.34	79.71	10.67	10.23	8.10	5.28	7.91	55.85
20. 7—27	»	13.13	3.49	83.38	10.91	10.08	7.90	5.13	8.79	58.55
	Keskimäärin	16.36	3.34	80.30	10.54	9.99	7.88	5.07	8.67	56.02
1. 1—27	Ohrajauhot	17.86	2.07	80.07	10.40	9.66	7.36	2.36	4.56	62.75
20. 7—27	»	13.58	2.47	83.95	10.06	9.55	7.04	2.79	4.40	66.70
16. 10—27	»	13.20	2.55	84.25	12.07	11.23	8.21	2.49	3.44	66.25
10. 11—27	»	17.28	2.83	79.89	12.16	11.57	8.53	2.38	4.04	61.31
	Keskimäärin	15.48	2.48	82.04	11.17	10.50	7.79	2.51	4.11	64.25
1. 1—27	Maissijauhot	13.51	1.51	84.98	10.11	9.92	7.09	4.53	1.86	68.48
20. 7—27	»	13.20	1.91	84.89	9.72	9.43	6.71	4.92	1.84	68.41
	Keskimäärin	13.36	1.71	84.93	9.92	9.68	6.90	4.72	1.85	68.44

Pääasiallisin ero vuoden 1927 kaurajauhoissa on edelliseen vuoteen nähden niiden kosteus. Edellisenä vuotena oli kaurajauhojen kosteus vain 10.27 % ollen tänä vuonna keskimäärin 16.36 %. Tuhkapitoisuus on ollut korkeampi kuin edellisenä vuonna mutta kasvisyy alhaisempi.

Ohrajauhoissa on vesipitoisuus ollut noin 1 % pienempi kuin edellisenä vuotena ja typettömien uuteaineiden määrä noin 4 % suurempi, mutta puhdasproteinimäärä noin 1 % pienempi kuin edellisenä vuotena.

Maissijauhot ovat taas olleet joka suhteessa jokseenkin samanlaisia kuin edellisenäkin vuotena.

Kokeiden lopputuloksia laskettaessa on rehujen ruokinta-arvo laskettu siten, että yhteen rehuyksikköön on laskettu ohrajauhoja 1.0 kg, kaurajauhoja 1.25 kg, maissijauhoja 0.95 kg sekä kuorittua maitoa 6.0 kg.

Kuorittu maito saapuu päivittäin puolenpäivän aikaan koeasemalle, jolloin se pannaan happanemaan. Seuraavana aamuna punnitaan kunkin ryhmän koko vuorokauden rehuannos eri astiaan ja sekoitetaan eri rehut siis koko vuorokauden ajaksi keskenään.

Täten punnitusta päiväannoksesta jaetaan pienemmille eläimille, (aina 40 kg saakka), viidesti päivässä, nimittäin k:lo 6, k:lo 9, k:lo 12., k:lo 15 ja k:lo 18, suuremmille (yli 40 kg painaville) eläimille annetaan ruokaa vain kolmasti päivässä, muutoin samaan

aikaan kuin pienemmillekin paitsi että k:lo 9:n ja k:lo 15:n ruokinta jätetään pois.

Kalanmaksaöljyä annetaan noin 1 à 2 g kymmentä kiloa elopainoa kohti kunnes ryhmän keskipaino on noin 40 kg, sen jälkeen saavat koe-eläimet rehukalkkia noin 10 à 15 g eläintä kohti. Ruokinnassa ei ole pidetty koe-eläinten elopainoa määräävänä, kun on ollut kysymyksessä, mihinkä ruokintaluokkaan mikin ryhmä sijoitetaan, vaan on siinä otettu huomioon aina kysymyksessä olevan ryhmän ruokahalu siten, että jos ruokaruuhi on tyhjennetty puolessa tunnissa ruokinnan jälkeen, on kysymyksessä oleva ryhmä siirretty seuraavaan luokkaan. Jos taas ruuhessa on vielä tunnin kuluttua ruokinnasta rehua jäljellä, siirretään ryhmä ruokinnassa yhtä luokkaa alemmaksi. Sikalan vieressä on aitaus, jossa koe-eläimet ovat olleet jaloittelemassa noin pari tuntia päivässä, aina kun sää vain on ollut sellainen, että eläimiä on voitu ulkona pitää.

Koeporsaat punnitaan koeasemalle saapumisensa seuraavana päivänä ja kahtena sitä seuraavana päivänä. Alkupainoksi otetaan näin saatujen painojen keskiarvo ja lasketaan koe alkaneeksi keskimmäisestä punnituspäivästä alkaen, mainittu päivä mukaan lukien. Sen jälkeen punnitaan kaikki eläimet kerran viikossa, nimittäin joka tiistai. Koetta jatketaan kullakin ryhmällä niin kauan, että ryhmän keskipaino on 95 à 100 kg. Jos ryhmän kehitys on niin epätasainen, että suurin eläin ryhmässä on yli 105 kg pienimmän ollessa alle 90 kg, lähetetään suurimmat eläimet aikaisemmin teurastettavaksi kuin muut, kun taas muussa tapauksessa aina lähetetään koko ryhmä kerrallaan teurastukseen.

Kokeen päättyessä punnitaan eläimet kahtena viimeisenä päivänä ja loppupainoksi otetaan näiden punnitusten keskiarvo. Koesiat viedään Suomen Karjakeskuskunnan autolla Helsingin kaupungin teurastuslaitokselle, josta ne teurastettuina siirretään sanotun liikkeen jäähdyttämölle, jossa sitten toimitetaan laatuarvostelu. Ennen teurastukseen lähettämistä on koe-eläimet arvosteltu ulkomuodon perusteella. Tämän arvostelun tarkoituksena on ollut saada selville missä määrin tähän saakka vallinnut käsitys toivotuista ominaisuuksista on ollut oikea, sillä ulkomuotoarvostelussa saatuja tuloksia on ollut tilaisuus jälkeenpäin verrata teurastusarvostelussa saavutettuihin tuloksiin.

Ulkomuotoarvostelussa annetaan pisteitä seuraavista kohdista:

1) Pää ja kaula.
2) Rinta ja lapa.
3) Selkä ja lanne.
4) Risti.

5) Kinkut.
6) Sivujen pituus.
7) Sivujen syvyys.
8) Koko ja kehitys.
9) Ryhmän tasaisuus tyypissä.
10) Ryhmän tasaisuus kehityksessä.
11) Yleisvaikutus (Bacon tyyppi).

Kaikissa näissä kohdissa annetaan pisteitä 9:stä 15:een, jolloin 9 merkitsee ala-arvoinen, 12 hyväksytty ja 15 erinomainen. Pisteluvut 10, 11, 13 ja 14 ovat näiden edellä lueteltujen arvosanojen väliarvoja.

Ulkomuotoarvostelun ovat toimittaneet agronomi T. Hossola, koeaseman v. t. johtaja S. Parkku ja sikojen hoitaja E. Tammiranta yhdessä.

Teurastusarvostelun ovat toimittaneet Suomen Karjakeskuskunnan tukkuosaston johtaja E. Klemola ja koeaseman v. t. johtaja maisteri Solmu Parkku yhdessä. Teurastusarvostelussa punnitaan ensiksi ruhon paino, jolloin siis teurastuksessa on poistettu veri, sisälmykset, keuhkot, maksa ja sydän sekä harjakset, ja ruho jäähtynyt yhden vuorokauden ajan. Ruhon painoa päineen, sorkkineen ja ihroineen kutsutaan tässä teuraspainoksi. Teurastustappio saadaan vähentämällä loppupainosta teuraspaino. Teurastustappio on ollut yleensä verraten alhainen johtuen siitä, että eläimet on teurastettu viimeistään kaksi tuntia sen jälestä, kun ne on lähetetty koeasemalle. Erikseen punnitaan vielä pää, sorkat, ihrat ja kinkku.

Mittauksia tehdään seuraavissa kohdin:

1) Selkäsilavan paksuus mitataan kolmesta kohdasta: säältä, keskeltä ja takaa. Näiden mittausten keskiarvo on selkäsilavan paksuus.

2) Mahasilavan paksuus mitataan niinikään kolmesta kohdasta ja otetaan niiden keskiarvo.

3) Ruhon pituus (kärsän päästä hännän juureen).

4) Pään pituus (kärsän päästä pään leikkauskohtaan).

5) Ruhon sisäpituus (ensimmäisen kaulanikaman etusyrjästä häpyluun etukärkeen).

Pisteillä arvostellaan:

1) Silavan laatu.
2) Selkäsilavan sijoittuminen.
3) Mahasilavan sijoittuminen.
4) Lavan seutu.
5) Kinkut.

6) Pään, luuston ja nahan hienous.
7) Lihaston määrä ja laatu.

Pisteiden lisäksi määrätään vielä luokka. Koe-eläimet jaetaan kolmeen hintaluokkaan Helsingin markkinoiden vaatimuksia silmällä pitäen.

Havaintoja koe-eläinten kehityksestä ja terveyden tilasta.

Terveyden tila on kuluneena vuotena samaten kuin edellisenäkin ollut jokseenkin tyydyttävä. Yskää on ollut koko sikalassa kaikissa eläimissä, mutta sen takia ei kylläkään ole sattunut yhtään kuoleman tapausta, ja päivittäinen lisäkasvu on ollut sentään jokseenkin tyydyttävä vaikkakaan ei aivan yhtä hyvä kuin vuonna 1926. Tänä vuonna on keskimääräinen päivittäinen lisäkasvu ollut 645 g, kun se edellisenä vuotena oli 660 g. Tämä lisäkasvun aleneminen ei kuitenkaan ole yksinomaan johtunut huonommasta terveyden tilasta vaan myös siitä, että tänä vuonna on suurempi osa koe-eläimistä ollut syysporsaita. Vuonna 1926 teurastetut ryhmät olivat kaikki syntyneet 22/2—30/5 välisenä aikana, kun taas vuoden 1927 aikana teurastetuista ryhmistä vain 8 on syntynyt vuoden kuuden ensimmäisen kuukauden aikana kaikkien muiden ollessa syys- ja talviporsaita.

Koe-eläinten kehitys on ollut verrattain tasaista kuluneenakin vuotena, niinpä on teurastettavaksi lähetetyistä 30 ryhmästä 18 lähetetty yhtäaikaisesti koko ryhmä teurastukseen ja 12 ryhmää on lähetetty useammassa erässä.

Sairastapausten sattuessa ovat koeasemalla käyneet eläinlääkärit trit Söderlund ja Backman.

Koetulokset.

Keskitulokset eri roduilla näkyvät taulukosta 4. Eläinten lukumäärä vuoden aikana valmistuneissa ryhmissä on maatiaisilla 43 ja yorkshire rotuisilla 80. Suhde on jokseenkin sama kuin edellisenäkin vuonna vastaten suunnilleen suhdetta kantakirjaan merkittyjen maatiais- ja yorkshire-emakkojen välillä vuoden 1927 lopussa. Silloin oli nimittäin kantakirjaan otettu kaikkiaan 488 maatiais- ja 1 005 yorkshire-emakkoa.

Ikä kokeen alussa on molemmilla roduilla jokseenkin sama. Kokeisiin tullessaan ovat maatiaisryhmät olleet tänä vuonna noin 5 ja yorkshireryhmät 7 päivää nuorempia kuin vuonna 1926. Kokeen

Taulukko 4.

Eri rotujen keskitulokset v. 1927.

Durchsnittliche Resultate beider Rassen.

	Maat. Landr.	York.	Keskim. im Mittel
Eläinten lukumäärä Anzahl der Tiere	43	80	—
Ikä kokeen alussa päiviä Alter, Anfang des Versuches, Tage	66	65	65.4
Ikä kokeen lopussa päiviä Alter, Schluss des Versuches, Tage	196	181	186.5
Eläinten keskipaino kokeen alussa kg Gewicht je Tier, Anfang des Versuches, Kg	18.4	20.1	19.5
Eläinten keskipaino kokeen lopussa kg Gewicht je Tier, Schluss des Versuches, Kg	96.6	96.7	96.7
Rehun käyttö ja painolisäys Futterverbrauch und Zuwachs			
Käyttänyt keskimäärin eläintä kohti päivässä r. y. Verzehrt im Mittel je Tier und Tag, Futter-Einheiten	2.29	2.32	2.31
Käyttänyt keskimäärin 1 kg:n lisäkasvuun r. y. Futterverbrauch je 1 Kg Zuwachs, Futter-Einheiten	3.75	3.51	3.60
Painolisäys eläintä kohti päivässä g Zuwachs je Tier und Tag, g	611	663	644
Ikä 90 kg painoisena päiviä Alter bei 90 Kg Lebendgewicht	186	174	178
Teurastustulos Schlachtresultat			
Teurastustappio % Schlachtverlust %	23.6	22.9	23.2
Ruhon pituus sm Länge des Körpers cm	94.2	92.9	93.4
Selkäsilavan paksuus sm Dicke des Rückenspeckes cm	4.1	3.8	3.9
Mahasilavan paksuus sm Dicke des Bauchspeckes	2.3	2.4	2.4
Arvostelu pisteissä Beurteilung in Punkten			
Silavan laatu Qualität des Speckes	12.0	13.4	12.9
Selkäsilavan sijoittuminen Verteilung des Rückenspeckes	13.8	13.5	13.6

	Maat. Landr.	York.	Keskim.
Mahasilavan sijoittuminen ..... Verteilung des Bauchspeckes	13.3	13.1	13.2
Lavan seutu ..... Schultern	13.2	13.4	13.3
Kinkut ..... Schinken	12.3	13.3	13.3
Pään luuston ja nahan hienous ..... Feinheit des Kopfes der Knochen und der Haut	12.7	13.5	13.2
Lihasto ..... Fleischansatz	12.9	13.5	13.3
Ryhmän tasaisuus kehityksessä ..... Gleichmässige Entwicklung der Gruppe	12.3	12.3	12.3

päättyessä on molemmilla roduilla ryhmien keski-ikä ollut noin 2 päivää pitempi kuin edellisenä vuotena, vaikka elopaino kokeen lopussa on noin puolitoista kiloa pienempi.

Koepäivien lukumäärä on maatiaisilla 130 ja yorkshireryhmillä 116 päivää, joka merkitsee, että koesiat ovat olleet keskimäärin noin 5 päivää kauemmin kokeessa kuin vuonna 1926.

Rehunkulutus eläintä kohti päivässä on ollut jokseenkin sama kuin vuonna 1926, mutta suhteellinen rehunkulutus (yhden kilon lisäkasvuun käytetty rehumäärä) on molemmilla roduilla 0.08 r. y. suurempi kuin edellisenä vuotena, ja erotus maatiais- ja yorkshireryhmien välillä on aivan sama eli 0.24 r. y.

Painolisäys eläintä kohti päivässä on noin 20 g pienempi kuin edellisenä vuotena, mutta erotus maatiais- ja yorkshireryhmien välillä on kertomusvuonna 52 g kun se vuonna 1926 oli 56 g.

Koska kaikki eläimet eivät tule kokeisiin yhtä vanhoina, ja kun eläinten päivittäinen lisäkasvu nousee tasaisesti iän mukana ei päivittäinen lisäkasvu kokeen aikana vielä ole eläinten kehitysnopeuden mitta. Sentähden onkin kullekin eläimelle laskettu sen ikä päivissä silloin kun se on saavuttaneet 90 kg:n elopainon. Maatiaisryhmät ovat saavuttaneet sanotun painorajan 186 päivän vanhana, kun taas yorkshireryhmät ovat siihen tarvinneet vain 174 päivää. Yorkshire-eläimet ovat siis saavuttaneet 90 kg:n elopainon 12 päivää lyhyemmässä ajassa kuin maatiaiseläimet.

Teurastustappio on jokseenkin sama kuin edellisenäkin vuonna ja on suhde molempien rotujenkin välillä sama. Maatiaissioilla on molempina vuosina ollut 0.7 % suurempi teurastustappio kuin yorkshiresioilla.

Pistearvostelussa ei myöskään ole tapahtunut suuria muutoksia. Lisää on tullut vain pistemäärä ryhmän kehityksen tasaisuudessa,

joka on laskettu siten, että on laskettu ensin ryhmän kunkin eläimen ikä 90 kg:n painoisena ja niistä koko ryhmän keskimääräinen ikä 90 kg painoisena. Sen jälkeen on laskettu keskivirhe täten saadulle keskiarvolle seuraavan kaavan mukaan

$$\frac{\sqrt{\Sigma\, p^2 : n}}{\sqrt{n}}$$

jossa p = kunkin yksilön iän poikkeus ryhmän keski-iästä
n = eläinten luku ryhmässä

Näin saadun keskivirheen mukaan määrätään pistemäärä ryhmän tasaisuudelle seuraavan asteikon mukaan:

Keskivirhe	Pistemäärä	Keskivirhe	Pistemäärä
± 12	9.0	± 5	12.5
± 11	9.5	± 4	13.0
± 10	10.0	± 3	13.5
± 9	10.5	± 2	14.0
± 8	11.0	± 1	14.5
± 7	11.5	± 0	15.0
± 6	12.0		

Vuoden 1927 aikana valmistuneiden ryhmien polveutuminen, syntymäaika ja yksityisten eläinten sukupuoli käyvät selville taulukosta 5.

Koska pahnueen suuruus voi myös vaikuttaa siihen tulokseen, jonka siitä pahnueesta otettu ryhmä saavuttaa, on taulukkoon 6 otettu eri pahnueiden syntymäaika ja suuruus sekä kuolleiden porsaiden määrä. Porsaiden lukumäärä pahnueessa on jonkun verran pienempi kuin edellisenä vuotena ollen maatiaisilla keskimäärin 12.0 porsasta ja yorkshireilla 12.5 porsasta. Keskimäärin on vuoden 1927 aikana ollut siitoskeskustojen kantaemakoiden pahnueiden suuruus maatiaisilla 11.1 ja yorkshireilla 11.4 porsasta. Koeporsaat on siis yleensä otettu keskimäärää suuremmista pahnueista. Maatiaisilla on kuollut keskimäärin pahnueessa 1.3 ja yorkshireilla 2.4 porsasta, joten eloon jääneiden porsaiden määrä on ollut maatiaisemakoiden pahnueissa 10.7 ja yorkshire-emakoiden 10.1.

Kokeiden lopputulokset käyvät selville taulukoista 7 ja 8. Niissä on esitetty yksityisten ryhmien tulokset. Taulukossa 7 on maatiaisryhmien tulokset ja taulukossa 8 yorkshireryhmien tulokset.

Keskimäärin on molemmilla roduilla käytetty yhden kilon lisäkasvuun 3.59 r. y. ja eläinten ikä kokeen lopussa on ollut keskimäärin 188.5 päivää.

Taulukko 5.

Koeryhmät v. 1927.

Ryhmän						Porsaiden numerot		Koe
Rotu	N:o	Lähettäjä	Synt.	Isä	Emä	Karjuja	Imisiä	alkanut
Maat.	23	R. Pihkala, Tampere, Laalahti	17. 7—26	S. M. 75 Jupiter	S. M. 332 Misse	31, 32, 33, 34	—	26. 9—26
»	26	J. Hoppu, Tampere, Aitoniemi	12. 8—26	S. M. 43 Vikuri	S. M. 183 Sinisilmä	35, 39	29, 36	19. 10—26
»	27	R. Pihkala, Tampere, Laalahti	19. 8—26	S. M. 75 Jupiter	S. M. 279 Mukula	115, 116	113, 114	20. 10 -26
»	29	» » »	23. 8—26	S. M. 75 Jupiter	S. M. 89 Raketti	9, 10	7, 8	27. 10—26
»	30	» » »	31. 8—26	S. M. 75 Jupiter	S. M. 125 Rakki	124, 125, 126	127	31. 10—26
»	34	L. O. Hildén, Kyröskoski, Osara	18. 9 —26	S. M. 88 Velimies	S. M. 263 Hurja	53, 54	55, 56	20. 11 —26
»	36	O. Jääskeläinen, Ilmajoki, Latva-Luhtasela	25. 9—26	S. M. 52 Hurripoika	S. M. 161 Harjas	121, 122	120, 123	27. 11—26
»	39	L. O. Hilden, Kyröskoski, Osara	12. 10—26	S. M. 88 Velimies	S. M. 360 Lotta	61, 62	63, 64	16. 12—26
»	41	V. Heinonen, Porvoo, Myllykylä	24. 10 -26	S. M. 53 Jokio	S. M. 346 Kyrö	22, 23	21, 24	1. 1—27
»	42	J. Lauri Mäkelä, Matku, Kojo	26. 11—26	S. M. 69 Ilmo	S. M. 237 Iikka	25, 27	26, 28	9. 1—27
»	57	A. Salokangas, Kangasala, Eerola	5. 6—27	S. M. 75 Jupiter	S. M. 188 Tessu	2, 3, 6	14	8. 8 -27
York.	22	Harvialan Kartano, Harviala	15. 7 -26	S. Y. 225 Mac Jim	S. Y. 557 Ruotsi	41, 42, 43	44	20. 9 —26
»	24	K. N. Westerling, Perniö, Leikkonen	26. 7 —26	S. Y. 183 Pentti	S. Y. 650 Leena	19, 20	17, 18	3. 10—26
»	25	J. Hallenbergin perik. Viipuri, Saarela	12. 8 -26	S. Y. 223 Malli	S. Y. 381 Ketukka	2	1, 3, 83	10. 10—26
»	28	» » » »	2. 9—26	S. Y. 69 Tykki III	S. Y. 805 Koso	202	200, 201, 205	27. 10—26
»	31	S. Aminoff, Tampere, Pekkala	1. 9—26	S. Y. 275 Heppu	S. Y. 321 Rastas	3, 4	1, 2	9. 11—26
»	32	Mustialan Emätila, Mustiala	2. 9—26	S. Y. 152 Svalöv Fakir	S. Y. Isa	100, 101	102, 103	13. 11—26
»	33	S. Furuhjelm, Urjala, Honkola	3. 9 —26	S. Y. 249 Otso	S. Y. 808 Keila	233, 234	231, 236	15. 11—26
»	35	Otavan Koulutila, Otava	15. 9 -26	S. Y. 120 Pallas	S. Y. 417 Piika	57, 58	59, 60	22. 11—26
»	37	E. Björkenheim, Orismala	5. 10—26	S. Y. 205 Santeri	S. Y. 574 Taika	138, 139	112, 114	7. 12—26
»	38	A. Brander, Kitee, Koivikko	13. 10 -26	S. Y. 173 Kippari	S. Y. 666 Peikko	11, 12, 13, 14	—	15. 12—26
»	40	J. Hallenbergin perik. Viipuri, Saarela	23. 10—26	S. Y. 223 Malli	S. Y. 444 Letti	211	209	27. 12—26
»	43	Elisenvaaran Koulutila, Elisenvaara	10. 11—26	S. Y. 241 Jorri	S. Y. 281 Nopsa	118, 129	125, 127	10. 1—27
»	44	A. Airaksinen, Siilinjärvi, Käärmelahti	2. 1—27	S. Y. 47 Thor	S. Y. 331 Tönö	51, 52	50, 53	8. 3—27
»	45	J. Hallenbergin perik. Viipuri, Saarela	18. 1—27	S. Y. 283 Esko	S. Y. 525 Lusa	13, 15	17, 94	21. 3—27
»	47	A. Alanne, Ervelä, Alhainen	11. 2—27	S. Y. 104 Mikko	S. Y. 548 Molla	165, 167	164, 166	12. 4—27
»	51	O. Y. Littoinen, Littoisten Kartano	28. 2—27	S. Y. 228 Mikkeli	S. Y. 846 Nanna	100, 200	60, 106	4. 5—27
»	55	S. Aminoff, Tampere, Pekkala	9. 4—27	S. Y. 275 Heppu	S. Y. 713 Saima	—	151, 152, 154, 155	23. 6—27
»	56	J. Hallenbergin perik. Viipuri, Saarela	9. 6 -27	S. Y. 283 Esko	S. Y. 1000 Toki	17, 18	19, 20	3. 8—27
»	58	Harvialan Kartano, Harviala	6. 6 -27	S. Y. 225 Mac Jim	S. Y. 772 Tango	30, 31, 32	33	10. 8—27

Taulukko 6.

Yleiskatsaus vuoden 1927 aikana teurastettujen ryhmien iästä kokeen alussa, sekä pahnueiden suuruudesta.

N:o	Lähettäjä	Syntynyt	Ikä kokeen alussa	Keskipaino kokeen alussa	Pahnueen suuruus: Synt.	Pahnueen suuruus: Kuollut	Huomautuksia
	Maatiaisia.						
23	Laalahti	17. 7—26	71	17.3	12	—	
26	Aitoniemi	12. 8—26	68	18.2	16	—	
27	Laalahti	19. 8—26	62	15.4	11	3	
29	»	23. 8—26	65	15.0	13	2	
30	»	31. 8—26	61	13.9	11	4	
34	Osara	18. 9—26	63	21.4	12	3	
36	Latva-Luhtasela	25. 9—26	63	18.5	14	1	
39	Osara	12. 10—26	65	21.6	10	—	
41	Myllykylä	24. 10—26	69	20.8	11	—	
42	Kojo	26. 11—26	75	22.3	—	—	Ei ole tietoja
57	Eerola	15. 7—27	64	18.0	10	—	
	Keskimäärin		66	18.4	12.0	1.3	
22	Harviala	15. 7—26	67	18.8	12	1	
24	Leikkonen	26. 7—26	69	24.3	15	2	
25	Saarela	12. 8—26	59	22.8	14	6	
28	Saarela	2. 9—26	55	16.1	11	—	
31	Pekkala	1. 9—26	69	19.6	15	3	
32	Mustiala	2. 9—26	72	21.8	—	—	Ei ole tietoja
33	Honkola	3. 9—26	73	20.9	15	1	
35	Otava	15. 9—26	68	20.3	12	4	
37	Orismala	5. 10—26	63	15.3	10	1	
38	Koivikko	13. 10—26	63	20.5	7	—	
40	Saarela	23. 10—26	65	21.4	14	5	
43	Elisenvaara	10. 11—26	61	16.8	14	4	
44	Airaksinen	2. 1—27	65	18.6	5	1	
45	Saarela	18. 1—27	62	19.4	14	2	
47	Alhainen	11. 2—27	60	20.6	13	10	
51	Littoinen	28. 2—27	65	16.5	15	2	
55	Pekkala	9. 4—27	75	28.9	13	1	
56	Saarela	9. 6—27	55	17.9	14	1	
58	Harviala	6. 6—27	65	20.9	12	—	
	Keskimäärin		65	20.1	12.5	2.4	

Taulukko 7.

Tulokset maatiaisrotuisilla koeryhmillä v. 1927.

Lähettäjä	Ryhmän N:o	Luku: Karjuja	Luku: Imisiä	Ikä päivissä: Kokeen alussa	Ikä päivissä: Kokeen lopussa	Keskimäärin eläintä kohti: Elopaino kg: Kokeen alussa	Elopaino kg: Kokeen lopussa	Kasvunopeus: Lisäkasvu päivässä kg	Kasvunopeus: Ikä 90 kg:n painoisena	Rehuyksiköitä: 1 kg:n lisäkasvuun	Rehuyksiköitä: Päivässä	Teurastustulos: Teurastustappio %	Teurastustulos: Ruumiin pituus sm.	Teurastustulos: Selkäsilavan paksuus sm.	Teurastustulos: Mahasilavan paksuus sm.	Pisteitä teurastusarvostelusta: Silavan laatu	Pisteitä teurastusarvostelusta: Selkäsilavan sijoittuminen	Pisteitä teurastusarvostelusta: Mahasilavan sijoittuminen	Pisteitä teurastusarvostelusta: Lavan seutu	Pisteitä teurastusarvostelusta: Kinkut	Pisteitä teurastusarvostelusta: Pään lihaston ja imuhan hienous	Pisteitä teurastusarvostelusta: Lihasto	Luokka: I %	Luokka: II %	Luokka: III %	Teurastusarvostelussa saavutettujen pisteiden keskimäärä	Ryhmän tasaisuus kehityksessä
Laalahti	23	4	—	71	193	17.3	97.8	0.660	183	2.34	3.54	23.9	94.3	4.2	2.0	12.5	14.1	14.4	14.1	12.9	12.8	13.3	2	2	—	13.5	13.9
Aitoniemi	26	2	2	68	188	18.2	95.6	0.650	180	2.44	3.78	21.5	95.0	4.3	2.5	13.2	14.0	12.7	14.3	12.8	13.3	13.4	2	1	—	13.5	12.7
Laalahti	27	2	2	62	193	15.4	97.8	0.632	182	2.40	3.80	23.4	94.0	4.1	2.3	9.6	13.5	13.2	13.0	10.3	11.7	11.4	—	—	3	12.1	12.0
Laalahti	29	2	2	65	209	15.0	96.9	0.576	199	2.25	3.90	22.5	92.8	4.0	2.4	11.2	12.9	12.6	13.5	11.7	12.4	12.8	1	1	2	12.7	10.5
Laalahti	30	3	1	61	201	13.9	98.1	0.607	190	2.21	3.65	24.3	94.2	3.9	2.2	12.0	13.7	13.6	13.2	12.5	12.2	13.2	2	—	2	13.2	12.3
Osara	34	2	2	63	183	21.4	92.1	0.600	184	2.28	3.82	24.6	92.5	4.1	2.3	11.7	13.7	13.4	13.7	13.0	13.5	13.3	4	—	—	13.7	11.6
Latva-Luhtasela	36	2	2	63	200	18.5	98.6	0.592	184	2.24	3.81	25.4	95.5	4.0	2.5	11.5	14.2	13.0	12.2	11.5	12.2	13.5	1	1	—	12.7	12.9
Osara	39	2	2	65	204	21.6	98.3	0.585	184	2.28	3.91	23.4	93.8	4.2	2.5	11.6	14.4	13.6	12.1	12.2	12.1	12.3	1	3	—	12.8	11.3
Myllykylä	41	2	2	69	206	20.8	99.7	0.572	189	2.28	3.99	23.6	94.5	4.5	2.4	13.3	13.7	13.7	13.7	13.0	14.0	12.7	3	—	—	13.5	13.4
Kojo	42	2	2	75	190	22.3	91.9	0.605	189	2.18	3.58	23.0	94.8	3.3	2.3	12.5	13.4	13.1	12.8	13.5	13.4	13.8	3	—	—	13.3	10.8
Eerola	57	3	1	64	186	18.0	95.7	0.637	178	2.24	3.52	23.7	95.0	4.0	2.1	13.3	14.7	12.7	13.0	11.7	12.3	11.8	2	1	—	13.0	13.8
Keskimäärin	—	—	—	66	196	18.4	96.9	0.611	186	2.29	3.75	23.6	94.2	4.1	2.3	12.0	13.8	13.3	13.2	12.3	12.7	12.9	55.3	23.7	21.0	13.1	12.3

Taulukko 8.

Tulokset yorkshirerotuisilla koeryhmillä v. 1927.

Lähettäjä	Ryhmän N:o	Luku		Ikä päivissä		Keskimäärin eläintä kohti																Luokka			Ryhmän tasaisuus kehityksessä	Teurastusarvostelussa saavutettujen pisteiden keskimäärä
						Elopaino kg		Kasvunopeus		Rehuyksiköitä		Teurastustulos			Pisteitä teurastusarvostelusta											
		Karjuja	Imisiä	Kokeen alussa	Kokeen lopussa	Kokeen alussa	Kokeen lopussa	Lisäkasvu päivässä kg	Ikä 90 kg:n painoisena.	Päivässä	1 kg:n lisäkasvuun	Teurastustappio %	Rumnin pituus sm.	Selkäsilavan paksuus sm.	Silavan laatu	Selkäsilavan sijoittuminen	Mahasilavan sijoittuminen	Lavan seutu	Kinkut	Pään luuston ja nahan hienous	Lihasto	I %	II %	III %		
Harviala	22	3	1	67	189	18.8	98.0	0.649	179	2.33	3.58	21.7	94.7	4.3	2.2	14.2	14.2	13.2	14.0	14.2	12.8	13.1	3	—	—	13.6	13.9
Leikkonen	24	2	2	69	170	24.3	98.4	0.734	161	2.40	3.28	25.1	90.5	3.5	2.4	13.2	13.5	13.2	14.1	14.0	13.8	13.6	4	—	—	13.7	13.1
Saarela	25	1	3	59	167	22.8	98.6	0.709	157	2.46	3.49	24.0	94.0	4.1	2.4	13.5	13.8	13.2	13.8	14.0	13.8	13.6	3	—	—	13.8	12.3
Saarela	28	1	3	55	174	16.1	96.1	0.673	166	2.45	3.53	21.8	91.7	4.0	2.5	11.9	13.7	13.3	13.6	13.8	13.4	13.7	4	—	—	13.5	12.6
Pekkala	31	2	2	69	181	19.6	96.7	0.691	176	2.46	3.55	23.7	93.0	3.4	2.3	13.6	13.0	13.1	13.2	13.5	13.2	13.9	2	2	—	13.5	10.1
Mustiala	32	2	2	72	185	21.8	95.7	0.661	178	2.53	3.83	19.6	92.5	4.4	2.5	13.9	13.8	13.2	13.6	13.9	13.6	13.8	3	1	—	13.7	11.6
Honkola	33	2	2	73	181	20.9	96.0	0.696	178	2.47	3.53	21.3	93.2	4.2	2.3	12.9	13.5	13.2	13.6	13.8	13.5	13.4	3	1	—	13.5	11.3
Otava	35	2	2	68	180	20.3	92.5	0.649	174	2.18	3.56	21.1	91.3	3.6	2.2	13.5	14.2	13.5	12.7	13.3	13.3	13.7	2	1	—	13.5	11.0
Orismala	37	2	2	63	190	15.3	96.1	0.640	184	2.30	3.62	20.8	93.3	4.1	2.4	13.1	13.4	13.1	13.9	13.7	13.6	13.6	4	—	—	13.6	10.4
Koivikko	38	4	—	63	175	20.5	98.0	0.691	165	2.36	3.41	21.8	93.3	3.4	2.1	13.5	13.2	13.4	13.5	15.0	13.6	14.3	4	-	—	13.8	13.3
Saarela	40	1	1	65	179	21.4	99.1	0.682	167	2.41	3.54	21.8	93.0	4.1	2.8	13.7	14.2	12.5	14.0	14.7	14.5	13.7	2	—	—	14.0	14.0
Elisenvaara	43	2	2	61	186	16.8	91.9	0.608	185	2.15	3.57	24.8	91.3	4.3	1.5	13.5	13.3	14.0	13.0	13.1	13.1	13.3	3	—	—	13.4	10.3
Airaksela	44	2	2	65	192	18.6	101.8	0.665	179	2.26	3.44	25.0	95.7	3.5	2.5	13.5	13.7	13.7	13.0	13.7	13.8	12.5	4	—	—	13.5	13.6
Saarela	45	2	2	62	183	19.4	99.5	0.663	171	2.29	3.46	23.3	93.5	4.1	2.8	13.6	13.1	12.0	13.5	14.0	12.6	13.6	4	—	—	13.3	13.6
Alhainen	47	2	2	60	173	20.6	96.8	0.675	165	2.25	3.34	25.3	96.8	3.4	2.4	13.4	12.5	13.1	13.8	14.2	12.8	14.2	4	–	—	13.5	13.4
Littoinen	51	2	2	65	212	16.5	97.3	0.549	209	2.02	3.69	23.3	92.3	3.3	2.4	13.6	13.9	13.2	12.7	13.5	13.7	13.1	3	1	—	13.4	10.5
Pekkala	55	—	4	75	172	28.9	94.4	0.675	167	2.22	3.29	26.3	91.8	2.6	2.5	12.9	12.9	12.4	12.4	13.2	13.0	13.3	1	3	—	12.9	13.2
Saarela	56	2	2	55	174	17.9	96.6	0.662	166	2.19	3.32	22.7	92.7	3.6	2.4	13.1	13.2	13.2	12.7	13.8	13.5	13.2	4	—	—	13.2	13.4
Harviala	58	3	1	65	177	20.9	93.0	0.644	173	2.32	3.60	22.8	90.3	3.7	2.2	13.5	14.0	13.1	13.3	12.8	13.6	12.3	3	—	—	13.3	12.2
Keskimäärin	—	—	—	65	181	20.1	96.7	0.663	174	2.32	3.51	22.9	92.9	3.8	2.4	13.4	13.5	13.1	13.4	13.8	13.4	13.5	87.0	13.0	-	13.5	12.3

Taulukko 9.

Keskimäärää paremmat tulokset saavuttaneet ryhmät v. 1927.

Ryhmän N:o	Lähettäjä	Isä	Emä	R. y. 1 kg:n lisäkasvuun	Lisäkasvu eläintä kohti päivässä g.	Teurastustappio %	Ruumiin pituus sm.	Selkäsilavan paksuus sm.	Mahasilavan paksuus sm.	Luokka I	Luokka II	Luokka III	Pisteiden keskimäärä	Tasaisuus kehityksessä
	Maat.													
23	Laalahti	S. M. 75 Jupiter	S. M. 332 Misse	3.54	660	23.9	94.3	4.2	2.0	2	2	—	13.5	13.9
30	Laalahti	S. M. 75 Jupiter	S. M. 125 Rakki ...	3.65	607	24.3	94.2	3.9	2.2	2	—	2	13.2	12.3
42	Kojo	S. M. 69 Ilmo	S. M. 237 Iikka	3.58	605	23.0	94.8	3.3	2.3	3	—	1	13.3	10.8
57	Eerola	S. M. 75 Jupiter	S. M. 188 Tessu ...	3.52	637	23.7	95.0	4.0	2.1	2	1	—	13.0	13.8
	York.													
24	Leikkonen	S. Y. 183 Pentti	S. Y. 650 Leena ...	3.28	734	25.1	90.5	3.5	2.4	4	—	—	13.7	13.1
25	Saarela	S. Y. 223 Malli	S. Y. 381 Ketukka .	3.49	709	24.0	94.0	4.1	2.4	3	—	—	13.8	12.3
38	Koivikko	S. Y. 173 Kippari	S. Y. 666 Peikko ..	3.41	691	21.8	93.3	3.4	2.1	4	—	—	13.8	13.3
44	Airaksela	S. Y. 47 Thor	S. Y. 331 Tönö	3.44	655	25.0	95.7	3.5	2.5	4	—	—	13.5	13.6
45	Saarela	S. Y. 283 Esko	S. Y. 525 Lusa	3.46	663	23.3	93.5	4.1	2.8	4	—	—	13.3	13.6
47	Alhainen	S. Y. 104 Mikko	S. Y. 548 Molla	3.34	675	25.3	96.8	3.4	2.4	4	—	-	13.5	13.4
55	Pekkala	S. Y. 275 Heppu	S. Y. 713 Saima ...	3.29	675	26.3	91.8	2.6	2.5	1	3	—	12.9	13.2
56	Saarela	S. Y. 283 Esko	S. Y. 1000 Toki ...	3.32	662	22.7	92.7	3.6	2.4	4	—	- -	13.2	13.4

Kantaeläinten tarkkailua koetulosten perusteella.

Maatiaisryhmät.

Laalahden siansiitoskeskuksesta on kertomus vuoden aikana ollut kokeissa 4 ryhmää ja vuoden 1926 aikana 2 ryhmää. Molemmat v. 1926 valmistuneet ryhmät ovat karjusta S. M. 49 Virsseli ja vuonna 1927 valmistuneet ryhmät kaikki karjusta S. M. 75 Jupiter. Yleensä ovat Virsselin ryhmät parempia kuin Jupiterin, mutta johtuu se myös emistä Halla ja Hasa, jotka todennäköisesti ovat parempia kuin vuoden 1927 kokeissa paraan tuloksen saavuttaneen ryhmän emä S. M. 332 Misse. Sitäpaitsi ovat v:n 1927 kokeissa olleet ryhmät kaikki syysporsaita kun taas v:n 1926 ryhmät olivat kevätporsaita.

Vuoden 1927 aikana ovat Laalahden ryhmät saavuttaneet keskimäärin 619 g lisäkasvun eläintä kohti päivässä kun vastaava luku edellisenä vuonna oli 670 g. Suhteellinen rehunkulutus on keskimäärin 3.72 r. y., joten se on 0.03 r. y. parempi kuin maatiaisrotuisten ryhmien keskimäärin vuoden 1927 aikana. Paras päivittäinen lisäkasvu maatiaisryhmistä on ollut juuri Laalahden S. M. 332 Missen ryhmällä, jolla se oli 660 g. Suhteellinen rehunkulutus on sillä ryhmällä ollut myös aika hyvä 3.54 r. y. Ruumiin pituus on keskimäärin sama kuin kaikilla maatiaisryhmillä, samoin teurastustappio. Vuonna 1926 oli teurastustappio kuitenkin 0.08 % suurempi kuin maatiaisryhmillä keskimäärin.

Aitoniemen siansiitoskeskuksesta on vuoden 1927 aikana ollut 1 ryhmä ja on sillä ollut 21 g keskimäärää parempi lisäkasvu. Suhteellinen rehunkulutus on keskinkertainen, mutta teurastustappio on poikkeuksellisen alhainen, nimittäin 21.5 %. Ruhon pituus on hiukan keskimäärää suurempi. Ryhmän isä on S. M. 43 Vikuri ja emä S. M. 183 Sinisilmä.

Osaran siitoskeskuksesta on tämän vuoden aikana valmistunut 2 ryhmää ja v. 1926 1 ryhmä. Ryhmät ovat olleet kaikkiin ominaisuuksiinsa nähden jokseenkin rotunsa keskimäärää edustavia. Molempien ryhmien isä on S. M. 88 Velimies.

Latva-Luhtaselan siitoskeskuksesta on kertomusvuoden aikana valmistunut ensimmäinen ryhmä ja on tämä ryhmä osoittautunut kaikissa suhteissa keskinkertaiseksi. Ryhmän isä on S. M. 52 Hurripoika ja emä S. M. 161 Harjas.

Myllykylän siitoskeskuksesta on vuoden 1927 aikana tullut ensimmäinen ryhmä kokeisiin. Tälle ryhmälle on ollut ominaista erittäin paksu silavan muodostus (silavan paksuus selässä 4.5 sm), josta johtuu, että päivittäinen lisäkasvu on verrattain alhainen ja suhteellinen rehunkulutus korkea. Ryhmän isä on S. M. 53 Jokio ja emä S. M. 346 Kyrö.

Kojon siitoskeskuksesta on ollut kokeissa 2 ryhmää nimittäin 1 v. 1926 ja 1 v. 1927. Molemmilla ryhmillä on sama isä S. M. 69 Ilmo ja emän isä on myös sama molemmilla ryhmillä S. M. 27 Turso. Molemmat ryhmät ovat teurastustulosten arvostelussa saavuttaneet verraten hyvät pistemäärät.

Eerolasta Kangasalla on vuoden 1927 aikana ollut ensimmäinen ryhmä kokeissa. Ryhmän emä S. M. 188 Tessu on Kojon ryhmäin emien sisarpuoli ja ryhmän isä, S. M. 75 Jupiter, on sama kuin Laalahdesta vuoden 1927 aikana kokeissa olleilla ryhmillä. Tällä ryhmällä on ollut verrattain hyvä päivittäinen lisäkasvu ja suhteellinen rehunkulutus on pienin kaikista v. 1927 aikana valmistuneista maatiaisryhmistä eli 3.52 r. y. Ryhmän tasaisuus kehityksessä on myös ollut hyvä, 13.8 pistettä, joten ryhmän emällä näyttää olevan jokseenkin varma hyvän rehunkäyttökyvyn periyttämiskyky.

Yorkshireryhmät.

Saarelan siansiitoskeskuksesta on vuoden 1927 aikana valmistunut kokonaista 5 ryhmää ja vuoden 1926 aikana 1 ryhmä, joten sieltä on kaikkiaan ollut kokeissa 6 ryhmää. Kahden kertomusvuonna valmistuneen ryhmän isä on S. Y. 223 Malli, kahden S. Y. 283 Esko ja yhden S. Y. 69 Tykki III.

Kaikki Saarelan ryhmät ovat olleet erittäin nopeakasvuisia sillä kaikkien Saarelan ryhmien keski-ikä 90 kg painoisena on vain 167 päivää kun se yorkshirerotuisilla eläimillä on keskimäärin 174 päivää. Päivittäinen lisäkasvu on eläintä kohti 16 g suurempi ja keskimääräinen rehunkulutus yhden kilon lisäkasvuun 0.03 r. y. pienempi (3.47 r. y.) kuin keskimäärin yorkshireryhmillä. Teurastustappio on keskimäärin sama kuin kaikilla yorkshireryhmillä, mutta on S. Y. 805 Koson ja S. Y. 444 Letin ryhmillä kuitenkin poikkeuksellisen pieni teurastustappio, nimittäin 21.8 %. Ryhmien tasaisuus kehityksessä on myös koko joukon kaikkien yorkshireryhmien keskimäärää parempi, sillä kaikkien yorkshireryhmien tasaisuuden kehityksessä ollessa 12.3 pistettä on Saarelan ryhmät siinä saavuttaneet 13.2 pistettä. Ryhmien saavuttamat hyvät tulokset näyttävät siis tavallista varmemmilta, sillä samassa ryhmässä olevat eläimet ovat kehittyneet suunnilleen yhtäläisesti. Ryhmissä ei ole suurta eroa nopeimmin ja hitaimmin kehittyneiden eläinten välillä.

Honkolan siansiitoskeskuksesta on vuoden 1927 aikana valmistunut 1 ryhmä ja vuoden 1926 kokeissa on sieltä valmistunut 3 ryhmää. Honkolan ryhmille on ollut ominaista verrattain nopea kehitys ja erittäin pieni suhteellinen rehunkulutus. Rehunkäyttökykyyn nähden osoittautuivat varsinkin 1926 kokeissa S. Y. 694 Jiinan ja S. Y. 810 Jiisan ryhmät erinomaisiksi. S. Y. 808 Keilan ryhmällä

on verrattain paksu silava, joka on aiheuttanut sen, että sillä suhteellinen rehunkulutus ei ole kaikkien yorkshireryhmien keskimäärää parempi.

Leikkosen siansiitoskeskuksesta on valmistunut kumpanakin vuotena yksi ryhmä. Molempien ryhmien isä on S. Y. 183 Pentti ja ovat molemmat ryhmät olleet erittäin nopeakasvuisia saavuttaen kumpikin suurimman päivittäisen lisäkasvun kaikista samoina vuosina valmistuneista ryhmistä. Vuonna 1926 saavutti S. Y. 478 Tintun ryhmä 770 g päivittäisen lisäkasvun ja vuonna 1927 S. Y. 650 Leenan ryhmä 734 g, joista edellinen on suurin v. 1926 ja jälkimmäinen suurin v. 1927 saavutetuista lisäkasvuista.

Harvialan siansiitoskeskuksesta on vuoden 1927 aikana valmistunut 2 ryhmää ja vuoden 1926 aikana 1 ryhmä. Molempien kertomusvuonna valmistuneiden ryhmien isä on S. Y. 225 Mac Jim. Molemmat ryhmät ovat olleet erittäin tasaisia ja teurastusarvostelussa tulleet luokitelluksi kaikki ensimmäiseen luokkaan. Teurastustappio on näillä ryhmillä alhainen, keskimäärin 22.1 %.

Otavan siansiitoskeskuksesta on kertomusvuonna valmistunut 1 ryhmä ja vuonna 1926 1 ryhmä. Molempien ryhmien isä on S. Y. 120 Pallas. Varsinkin v. 1926 valmistunut S. Y. 570 Sievän ryhmä on saavuttanut hyvän tuloksen, käyttäen vain 3.26 r. y. yhden kilon lisäkasvuun. V. 1927 valmistuneen ryhmän emän S. Y. 417 Piikan emä on edellisen vuoden ryhmän emänemän täysi sisar. S. Y. 417 Piikan ryhmä on kasvunopeuteen ja rehunkäyttökykyyn nähden yorkshireryhmien keskitasoa vastaava, mutta teurastustappio on erittäin pieni 21.1 %.

Orismalan siansiitoskeskuksesta on valmistunut vuosina 1926 ja 1927 kumpinakin 1 ryhmä. Edellisen vuoden ryhmän isä on S. Y. 73 Tiitus, joka on myös tänä vuonna valmistuneen ryhmän emän S. Y. 574 Taika:n isä. Molemmilla ryhmillä on ollut erittäin alhainen teurastustappio, edellisellä 20.5 % ja jälkimmäisellä 20.8 %, muissa suhteissa ovat tulokset kaikkien yorkshireryhmien keskimäärää vastaavia.

Mustialan siansiitoskeskuksesta on vuoden 1927 aikana valmistunut 1 ryhmä, jonka isä on S. Y. 152 Svalöv Fakir ja emä Iisa. Tällä ryhmällä on päivittäinen lisäkasvu ollut keskinkertainen. Suhteellinen rehunkulutus on hiukan keskimäärää suurempi, 3.83 r. y. Teurastustappio on ollut poikkeuksellisen alhainen, 19.6 %. Iisan ryhmällä on ollut erittäin voimakas silavan muodostus, selkäsilavan paksuus 4.4 sm, joka puolestaan on vaikuttanut sen, että suhteellinen rehunkulutus on tullut keskimäärää suuremmaksi.

Koivikon siansiitoskeskuksesta on kertomusvuoden aikana valmistunut 1 ryhmä. Ryhmän isä on S. Y. 173 Kippari ja emä S. Y.

666 Peikko. Sanotulla ryhmällä on ollut koko joukon keskimäärää parempi rehunkäyttökyky ja erittäin nopea kehitys. Ryhmän keskimääräinen lisäkasvu eläintä kohti päivässä on ollut 691 g. Kinkut ovat olleet erittäin täyteläiset ja lihasrikkaat, josta syystä ne on arvosteltu korkeimmalla pistemäärällä 15.

Elisenvaaran siansiitoskeskuksesta on samoin valmistunut 1 ryhmä vuoden 1927 aikana, joka samalla on ollut ensimmäinen ryhmä sanotusta paikasta koko koeaseman toiminnan aikana. Ryhmän isä on S. Y. 241 Jorri ja emä S. Y. 281 Nopsa. Ryhmän rehunkäyttökyky ja kehitysnopeus ovat molemmat keskinkertaisia.

Airakselan siansiitoskeskuksesta on kertomusvuonna valmistunut 1 ryhmä, jonka isä on S. Y. 47 Thor ja emä S. Y. 331 Tönö. S. Y. Thor on importtikarju. Ryhmällä on ollut hyvä lisäkasvu ja hyvä rehunkäyttökyky. Suhteellinen rehunkulutus on ollut 3.44 r. y. Teurastustappio on ollut verttain korkea 25.3 %.

Littoisten siansiitoskeskuksesta on valmistunut yksi ryhmä, mutta epäonnistui se senvuoksi, että ryhmä heti koeasemalle saavuttuaan sairastui ripuliin, eikä se siitä tahtonut myöhemminkään selvitä.

Alhaisten Kartanosta Perniöstä oli kokeissa vuoden 1926 aikana 1 ryhmä, joka oli ensimmäinen sanotusta siitoskeskuksesta sinä aikana kun koeasema on ollut toiminnassa. Ryhmän isä S. Y. 104 Mikko, joka on myös Leikkosen ryhmien emien isä, on importerattu Tanskasta. Ryhmän emä S. Y. 548 Molla polveutuu Tanskasta tuoduista vanhemmista. Ryhmä on ollut erittäin nopeakasvuinen, päivittäinen lisäkasvu 675 g ja ikä 90 kg painoisena 165 päivää. Rehunkulutus 1 kg:n lisäkasvuun on ollut koko joukon keskimäärää parempi.

Erikoista tälle ryhmälle on erittäin suuri ruumiin pituus 96.8 sm, joka on suurin kaikista tähän saakka kokeissa olleista.

Pekkalan Kartanosta Ruovedeltä on vuoden 1927 aikana valmistunut 2 ryhmää, jotka molemmat ovat samasta karjusta S. Y. 275 Heppu, joka on S. Y. 120 Pallaksen poika, josta myös näiden ryhmien hyvät ominaisuudet todennäköisesti periytyvät. Molemmat ryhmät ovat olleet koko joukon keskimäärää parempia nopeakasvuisuudessa, molempien ryhmien keskimääräinen lisäkasvu eläintä kohti päivässä on ollut 684 g ja ikä 90 kg:n painoisena 171 päivää. Rehunkulutus 1 kg:n lisäkasvuun on ollut 3.42 r. y. Tämä verrattain pieni suhteellinen rehunkulutus on johtunut ainakin osaksi siitä että niillä on silava verrattain ohutta keskimäärin vain 3.0 sm. Varsinkin S. Y. 713 Saiman ryhmällä on selkäsilava ollut ohutta, ainoastaan 2.6 sm, ja juuri siitä syystä on sillä ryhmällä suhteellinen rehunkulutus erittäin pieni 3.29 r. y.

Rehun käyttö ja lisäkasvu eri painoluokissa.

Kuten edellisenäkin vuonna on nytkin koottu koko vuoden aikana valmistuneista eri sikakantoja vertailevista lihotuskokeista numerot rehunkulutuksesta ja päivittäisestä lisäkasvusta eri painoluokissa. Käytännölliselle sikataloudellehan on tärkeätä tietää sikojen ravinnontarve eri ikäkausina ja eri painoluokissa. Taulukossa 10 on esitetty keskitulokset toimintavuosilta 1926 ja 1927. Tulokset ovat jokseenkin hyvin yhteen käypiä, joskin alimmassa luokassa on keskipaino vähän noussut huolimatta siitä että eläimet ovat tulleet kokeisiin noin 5 päivää nuorempina kuin edellisenä vuotena. Tämä on johtunut siitä, että edellisenä vuotena olivat useimmat ryhmät jo koeasemalle saapuessaan yli 20 kg painoisia, joten 10—20 kg:n luokkaan joutui vain muutamia ryhmiä.

Taulukko 10.

Koesikojen päivittäinen rehunkäyttö, lisäkasvu sekä suhteellinen rehunkulutus eri painoluokissa.

Painoluokat	v. 1926					v. 1927				
	Keskipaino kg	Ikä päivissä	Eläintä kohti päivässä		Rehuyksiköitä 1 kg:n lisäkasvuun	Keskipaino kg	Ikä päivissä	Eläintä kohti päivässä		Rehuyksiköitä 1 kg:n lisäkasvuun
			R. y.	Painolisäys g				R. y.	Painolisäys g	
10—20	17.4	62.2	0.95	458	2.08	18.2	66.7	1.03	476	2.17
20—30	25.8	82.8	1.25	477	2.62	25.1	77.4	1.30	499	2.61
30—40	34.8	98.8	1.68	576	2.92	34.5	95.5	1.69	559	3.03
40—50	44.4	114.5	2.04	683	2.99	44.9	112.2	2.09	688	3.04
50—60	54.5	129.2	2.38	669	3.56	54.6	127.0	2.43	684	3.56
60—70	65.1	144.5	2.67	750	3.56	65.0	141.5	2.74	752	3.65
70—80	75.1	158.1	2.89	716	4.04	74.8	155.2	2.94	729	4.04
80—90	84.6	170.0	3.05	749	4.08	85.0	169.1	3.16	769	4.11
90—100....	93.4	181.3	3.31	842	(3.93)	94.3	178.4	3.20	756	4.24
	—	—	2.31	665	3.52	—	—	2.31	657	3.55

Ryhmien ikä päivissä on jokaisessa muussa luokassa, paitsi ensimmäisessä, kertomusvuonna 5—1 päivää alempi kuin edellisenä vuotena.

Rehunkulutus eläintä kohti päivässä on myös joka luokassa hiukan alhaisempi kuin edellisenä vuotena. Suurimpia vaihteluja on päivittäisessä lisäkasvussa ja on siinä vaihteluja kumpaankin suuntaan. Suhteellisessa rehunkulutuksessa on niinikään havaittavissa vaihteluja näiden kahden vuoden tuloksissa. Yleensä on suhteellinen rehunkulutus kertomusvuonna hiukan suurempi kuin edellisenä vuotena.

Vertauksen vuoksi esitetään taulukossa 11 keskimääräiset tulokset ruotsalaisista Åstorpin kokeista vuosina 1924—1926.

Taulukko 11.

Keskitulokset Åstorpin sikojen tuotantotarkkailukoeaseman kokeista vuosina 1924—1926.

Painoluokka	Keski-paino	Ikä päivissä	Eläintä kohti päivässä		Rehuyksiköitä yhden kg lisäkasvuun
			R. y.	Lisäkasvu kg	
10—20	17.8	69	0.96	0.424	2.29
20—30	25.3	82	1.34	0.488	2.73
30—40	35.4	102	1.73	0.560	3.08
40—50	45.2	118	2.14	0.635	3.39
50—60	55.5	133	2.49	0.690	3.61
60—70	65.6	149	2.71	0.693	3.92
70—80	75.5	162	2.93	0.730	4.01
80—90	86.1	176	3.11	0.742	4.20
90—100	93.9	180	3.28	0.768	4.28

Sikatalouskoeasemalla saadut tulokset käyvät siis aika hyvin yhteen Ruotsissa saatujen keskitulosten kanssa. Kertomusvuonna on suhteellinen rehunkulutus ollut jonkunverran suurempi kuin 3 vuoden keskimäärä ruotsalaisissa kokeissa.

Kuten näistä taulukoista näkyy on päivittäinen lisäkasvu noussut 476 g:sta ensimmäisessä luokassa 756 g:aan viimeisessä luokassa, siis 1.59 kertaiseksi, mutta rehunkulutus on kasvanut 1.03 r. y:stä 3.20 r. y:öön siis yli 3 kertaiseksi. Tästä johtuen kasvaa myöskin suhteellinen rehunkulutus 2.17 r. y:stä 4.24 r. y:öön, siis jokseenkin kaksinkertaiseksi. Yhden elopainokilon tuottamiseen 95 kg painoisella eläimellä tarvitaan siis 2 kertaa suurempi rehumäärä kuin 20 kg painoisella Tämä johtuu osaksi siitä, että nuoremmilla eläimillä on lisäkasvu etupäässä lihaskudosta, jossa on vettä keskimäärin 74 % ja vanhemmilla eläimillä etupäässä silavaa, jossa on vain 47 % vettä. Kun lisäksi vielä lihakuiva-aineen polttoarvo on vain 5.678 cal. ja rasvakuiva-aineen polttoarvo 9.500 cal., niin vastaa 1 kg elopainon lisäys pelkkää lihaa muodostavilla eläimillä $\frac{26 \times 5.678}{100} = 1.476$ cal. ja 1 kg elopainolisäys silavaa muodostavilla eläimillä $\frac{53 \times 9.500}{100}$ $= 5.035$ cal. Silavan tuottamiseen tarvitaan siis 3.4 kertaa suurempi rehumäärä kuin lihan tuottamiseen. Mitä pitemmälle sika pääsee kasvussaan sitä suurempi osa sen lisäkasvusta on juuri silavaa. Aivan yksinomaan lihaa tai yksinomaan silavaa ei lisäkasvu kuitenkaan koskaan ole, vaan on siinä aina molempia kudoksia, kuitenkin siten, että niiden suhde muuttuu painon lisäytyessä. Pienemmillä eläimillä lisäkasvu on etupäässä lihaskudosta, mutta myöhemmin pienenee lihaskudosten lisäkasvun suhteellinen määrä ja rasvakudosten suhteellinen määrä kasvaa.

Referat.

Bericht über vergleichende Fütterungsversuche mit verschiedenen Schweinestämmen an der Versuchsstation für Schweinewirtschaft 1927.

Die Versuchsstation für Schweinewirtschaft in Puistola ist seit dem Mai 1926 in Betrieb gewesen. Im ersten Jahre wurden vergleichende Versuche mit verschiedenen Schweinestämmen an 21 Gruppen mit insgesamt 83 Tieren durchgeführt. Zu diesen Versuchen wurden aus Schweinezüchtungszentren und damit vergleichbaren Schweinewirtschaften Gruppen von je 4 Ferkeln entnommen, die zwei Monate alt waren und demselben Wurf entstammten. Die Eltern der Ferkel müssten von Land- oder Yorkshirerasse und in das betreffende Herdbuch eingetragen sein. Die Versuchstiere wurden einmal wöchentlich und das Futter einmal täglich gewogen, wodurch es möglich wurde, die Wachstumsgeschwindigkeit jedes einzelnen Tieres jede Woche und den Futterverbrauch jeder Gruppe je 1 kg Zuwachs zu verfolgen. Nachdem die Tiere geschlachtet waren, fand am folgenden Tage die Beurteilung der Schlachtergebnisse statt. Bei der Fütterung setzte sich die nötige Futtereinheitsmenge folgendermassen zusammen: abgerahmte Milch 25.1 %, Maismehl 36.7 %, Gerstenmehl 21.2 % und Hafermehl 17.0 %.

Im ersten Jahre wurden die Versuche an 21 Gruppen mit insgesamt 83 Tieren und im Jahre 1927 an 32 Gruppen mit insgesamt 123 Tieren bis zum Ende durchgeführt.

1. Durchschnittsresutate der vergleichenden Mästungsversuche mit verschiedenen Schweinestämmen während der Jahre 1926 und 1927.

		Gruppen	Tiere	Lebendgewicht beim Schlachten kg	Länge des Rumpfes cm	Dicke des Speckes cm	Täglicher Zuwachs g	Futtereinheit je 1 kg Zuwachs
1926	Landrasse	8	31	97.9	93.2	4.1	630	3.67
»	Yorkshirerasse ..	13	52	98.4	91.8	3.7	686	3.43
	Zus. u. Durchschn.	21	83	98.2	92.3	3.9	665	3.52
1927	Landrasse	11	43	96.6	94.2	4.1	611	3.75
»	Yorkshirerasse ..	21	80	96.7	92.9	3.8	663	3.51
	Zus. u. Durchschn.	32	123	96.7	93.4	3.9	644	3.60

Wie aus der Tabelle ersichtlich, ist das Lebendgewicht beim Schlachten im Jahre 1926 ein wenig höher als im Jahre 1927, aber trotzdem ist die Rumpflänge beider Rassen im zweiten Jahre grösser als im ersten. Der Speck war beide Jahre ungefähr gleich dick, der tägliche Zuwachs war jedoch im zweiten Jahre 21 g geringer als im ersten, was darauf beruht, dass die Ferkel i. J. 1926 im Frühling, i. J. 1927 meistens im Herbst und Winter geworfen waren. Aus demselben Grunde ist der Futterverbrauch je 1 kg Zuwachs im zweiten Jahre um 0.08 Futtereinheiten grösser als im ersten.

Nach dem Schlachten wurden die Tiere nach derselben Skala wie in den entsprechenden Versuchen in Schweden und Dänemark beurteilt. Die durchschnittlichen Ergebnisse dieser Abschätzung finden sich in der Tabelle 4.